

Kl. 13:24

Per Clausen (EL):

Hvis vores beslutningsforslag kan læses, som om vi beskriver prisstigninger på fødevarer så ensidigt, som fru Anne Grete Holmsgaard siger, skal jeg beklage det, for jeg er helt enig med fru Anne Grete Holmsgaard i, at der er mange elementer, der gør sig gældende her. Det, der handler om biobrændsler, er et element, der nogle steder spiller en større rolle end andre steder. Men det, som jeg synes er interessant, er at få præciseret lidt mere, hvad fru Anne Grete Holmsgaard mener om certificering. Jeg og Enhedslisten støtter naturligvis gerne alle krav om, at EU får en så skrap certificering som muligt, om ikke andet, så fordi det bliver den alternative strategi, når vores forslag ikke bliver vedtaget i dag.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Anne Grete Holmsgaard, om hun, som hun ser det nu, mener, at der er nogle af de førstegenerationsbiobrændsler, vi kender i dag, som kan leve op til nogle rimelige skrappe certificeringskrav, hvis vi både ser dem i forhold til miljø og i forhold til social bæredygtighed.

Kl. 13:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:25

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Man skulle altså være et fjols, hvis man ikke sagde, at det her er meget komplekst. Jeg vil sige, at det, der nok tættest på at leve op til det, formentlig er bioætanol, som den bliver produceret i Brasilien – det er formentlig det, der er tættest på det.

Det, jeg så i øvrigt vil sige, er, at det, EU har spillet ud med i dag, er, at der skal være en 35-procents-fortrængning eller en 35-procents-miljøforbedring i produkterne, for at de overhovedet kan komme ud på EU's marked. Jeg synes for det første, at det vigtigt, at den procentsats kommer op.

For det andet er det vigtigt, er, at man laver en plan for, hvordan det her vil blive skærpet over årene. Og jeg synes, at det ville være rigtig glædeligt, hvis Enhedslisten ville kaste sine kræfter ind i at arbejde med på det her frem for at bruge krudtet på en moratorieordning, som ikke er den, der vil flytte tingene i den virkelige verden – det synes jeg ville være rigtigt godt. For det kræver faktisk, at der er mange, der står sammen om det for at få det ændret.

Vi ved begge – og det ved mange andre også – at presset er meget stort fra nogle andre kræfters side, for at den her målsætning eller det udspil, der er i EU, ikke skal skærpes.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 13:26

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at det er vigtigt, at man opfatter det at få gjort noget ved den her problemstilling som en sag, der både har en europæisk og en global dimension. Derfor ville Enhedslisten heller ikke være kommet med det her moratorieforslag, hvis det bare var et, vi selv havde fundet på; vi kommer med det, fordi det er rejst af mange ngo'er verden over. Det var så det ene af det, nemlig hvad der er eller ikke er den rigtige strategi.

Det, der er interessant her, er jo, hvordan vi så, hvis vi ikke kommer igennem med det, stadig væk kan påvirke den videre proces. Så vil jeg bare spørge fru Anne Grete Holmsgaard, om hun ikke er enig med mig i, at man, netop når man kommer til Brasilien, opdager et andet vigtigt problem, nemlig hvordan vi kontrollerer de her ting, for det kan jo godt være, at de ikke starter med at dyrke sukkerrør til at producere biobrændsel med, der, hvor de lige har ryddet junglen; det kan godt være, at der foregår noget derimellem. Det viser vel lige præcis problemstillingen med at sikre de sociale og miljømæssige ting, nemlig at det pres, der kommer på mindre bønder, når man øger biobrændselsproduktionen, også kan medvirke til at nedbryde regnskoven.

Kl. 13:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:27

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil først lige sige, at det er rigtigt, at der er en hel del ngo'er, altså grønne organisationer, der har skrevet under på opfordringen til et moratorium. Men der er altså også en hel del, der har sagt, at det vil de ikke, og de har argumenteret for, hvorfor de ikke vil. Så det er et for – hvad kan man sige? – komplekst spørgsmål, til at man bare kan sige, at ngo'er har skrevet under på det.

Så er der spørgsmålet om Brasilien, som hr. Per Clausen bruger som et eksempel. Jeg vil altså sige, at det, der er en større fare i Brasilien i øjeblikket, faktisk er sojabønneyrkingen og det, at vi har et meget stærkt stigende kødkon-